

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **JUDr. J. S.**, zastoupeného Mgr. Michaelou Velechovskou, advokátkou, sídlem Jakubská 647/2, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2020, č. j. 135/2020-160-SPR/6, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2021 č. j. 1 A 14/2020 – 120,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

### Odůvodnění:

#### I. Vymezení věci a řízení před městským soudem

[1] Rozhodnutím ze dne 22. 2. 2019 uznal Magistrát hlavního města Prahy (správní orgán I. stupně) žalobce vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. d) a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se dopustil porušením povinností stanovených v § 5 odst. 1 písm. f) a § 24 odst. 2 zákona o silničním provozu, a to z nedbalosti tím, že „dne 7. 9. 2017 kolem 21:50 hod. řídil (...) osobní motorové vozidlo tovární značky (dále jen tov. zn.) VW Touareg, registrační značky (dále jen rz) X po ulici Fibichova v Praze 3, ve směru jízdy od ulice Ondříčkova k ulici Pospíšilova. V blízkosti domu č. X při couvání ohrozil řidiče M. T., který řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Jaguar, rz X po ulici Fibichova, ve stejném směru jízdy. Při dopravní nehodě vznikla hmotná škoda prokazatelně na vozidle rz X. Dále při šetření dopravní nehody se (...), na výzvu policisty, odmítl podrobit orientační dechové zkoušce ke zjištění, zda nebyl ovlivněn alkoholem a následně na výzvu policisty i odbornému lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda nebyl ovlivněn alkoholem.“ Správní orgán I. stupně uložil žalobci podle § 125c odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu, za použití § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále

jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), trest pokuty ve výši 25 000 Kč a trest zákazu činnosti v délce 12 měsíců, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu. Žalobcovu odvolání žalovaný zamítl.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce u Městského soudu v Praze, který žalobu neshledal důvodnou a zamítl ji.

[3] Městský soud neprovedl žalobcem navrhované důkazy, tedy výslech K. P., o němž žalobce tvrdil, že v době nehody řídil předmětné vozidlo, čestné prohlášení K. P. a nájemní smlouvu z důvodu nadbytečnosti, neboť správní spis poskytoval dostatek podkladů, které skutkový stav prokazovaly bez důvodných pochybností.

[4] Ze správního spisu soud zjistil, že zástupkyně společnosti Axel Real a.s. (provozovatele vozidla registrační značky X) k dotazu policie sdělila, že jí není známa spojitost automobilu s nehodou ze dne 7. 9. 2017, přičemž vozidlo je dlouhodobě pronajato společnosti HOMEIO SAPIENS s. r. o. Dle soudu tak správní orgán neměl důvod činit na provozovatele vozidla nový dotaz ohledně identifikace řidiče v době dopravní nehody. Zároveň správní orgán neprovedení uvedeného důkazního návrhu dostatečně odůvodnil. Z důkazů ve správním spise (zejména svědecké výpovědi osob přítomných u dopravní nehody a fotodokumentace z místa dopravní nehody) vyplývalo, že řidičem vozidla byl v době nehody právě žalobce.

[5] Dle soudu bylo jednoznačně prokázáno (výše uvedenými důkazy, situačním plánkem a záznamy o podání vysvětlení), že k průběhu události došlo tak, že ulicí Fibichovou projížděl ve vozidle žalobce jako řidič a za ním v jiném vozidle projížděli pan T. (řidič), pan V. a pan P.. Následně žalobce vozidlo zastavil a začal couvat s úmyslem zaparkovat; přitom však narazil do vozidla řízeného panem T.. Po střetu vozidel na ulici Fibichova (nikoliv tedy na rohu ulic Fibichova a Ondříčkova) vystoupili oba řidiči z vozidel, přičemž poté, co pan T. ukázal žalobci své nabourané vozidlo a sdělil žalobci, že zavolá k dopravní nehodě policii, řekl žalobce, že odjede přeparkovat (své) vozidlo, aby nepřekáželo; žalobce odjel směrem k příčné ulici Pospíšilova. Pan T. zavolal policii. Poté přijela městská policie a následně Policie ČR, která začala vyšetřovat dopravní nehodu, a následně poté se objevil žalobce u místa dopravní nehody. Pan T., pan V. i pan P. v něm poznali řidiče vozidla, které couváním nabouralo do vozidla pana T.. Žalobce jako řidiče daného vozidla i vozidlo samotné ztotožnili nejen svými výpověďmi, ale i pomocí fotografií pořízených na mobilní telefon bezprostředně po střetu obou vozidel. Podle těchto fotografií ztotožnila žalobce a vozidlo registrační značky X i policie u místa nehody, nikoliv tedy v nějaké, nadto žalobcem blíže nespecifikované, restauraci.

[6] Žalobcovu verzi události považoval soud za nevěrohodnou a účelovou, neboť se podstatně odlišovala od jeho předchozích tvrzení před správními orgány, kdy nejdříve tvrdil, že o nehodě neví a žádné vozidlo neřídil, a následně již tvrdil, že událost se nestala tak, jak ji popisují svědci, neboť jej na místo odvezl řidič, který z místa také odjel. Teprve v žalobě nově uvedl konkrétní a detailní popis skutku, uvedl odlišné místo události a konkrétně označil údajného řidiče vozidla. Skutečnost, že vozidlo řídil K. P., který jej má také v dlouhodobém pronájmu, mnil žalobce prokázat jeho výslechem a nájemní smlouvou, z odpovědi provozovatele vozidla však plyne, že vozidlo má pronajaté společnost HOMEIO SAPIENS s. r. o.

pokračování

[7] Soud neshledal důvodnými ani námitky týkající se nutnosti podstoupit orientační vyšetření ke zjištění, zda žalobce nebyl ovlivněn alkoholem. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce věděl (podle své odpovědi policistům), z jakého důvodu má vyšetření podstoupit, a zároveň bylo prokázáno, že byl řidičem předmětného vozidla. Existovala tedy jednoznačná věcná souvislost mezi postupem Policie ČR při vyšetřování dané dopravní nehody a výzvou Policie ČR vůči žalobci. Podle názoru policie byl v daný moment žalobce ztotožněným (a tedy i nanejvýš pravděpodobným) řidičem vozidla registrační značky X.

[8] Důvodnými neshledal soud ani námitky týkající se omluv z nařízených jednání. První omluva (z důvodu „*dlouhodobé pracovní nepřítomnosti v hlavním městě Praze*“) z jednání nařízeného na 4. 4. 2018 nebyla dle soudu náležitá, neboť její důvod nebyl doložen a nebyla učiněna bezodkladně. Žalobce byl ohledně požadavků na případnou omluvu rozsáhle poučen v předvolání, a to včetně výslovného upozornění, že jako omluva obecně nejsou akceptovány úkony výkonu povolání či zaměstnání. Druhé ústní jednání, svolané na 22. 5. 2018, se na základě omluvy žalobce nekonalo, a správní orgán proto předvolal žalobce na 15. 8. 2018. Řádná omluva z druhého jednání (ze zdravotních důvodů, doložených rozhodnutím o pracovní neschopnosti) však nemohla zhojit nedostatečnou omluvu z prvního jednání, jak žalobce v žalobě namítal. Z jednání dne 15. 8. 2018 se žalobce neomluvil, a to ani dodatečně. Soud konstatoval, že ačkoliv má pochopení pro žalobcovu nelehkou zdravotní situaci, správní orgán I. stupně mu poskytl široký prostor pro uplatnění jeho práv, přičemž žalobce se správním orgánem nijak nekomunikoval ohledně termínů, v jakých by se mohl dostavit k ústnímu jednání či seznámení se správním spisem.

[9] Taktéž námitky vůči uloženým správním trestům neshledal soud důvodnými. Žalobce v průběhu správního řízení neuváděl, a v odvolání ani v žalobě nekonkretizoval, jakým způsobem by mu zákaz řízení motorových vozidel znemožnil výkon povolání. Sankce považoval soud za přiměřené, správní orgány uložily žalobci pokutu a zákaz řízení motorových vozidel v nejnižší možné míře zákonného rozpětí a hodnotily povahu a závažnost přestupků i relevantní přitěžující (souběh přestupků, počet záznamů žalobce v registru řidičů) a polehčující okolnosti (menší frekventovanost místa přestupku v nočních hodinách; skutečnost, že nedošlo ke škodě na zdraví).

## II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[10] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, kterou rozdělil do šesti oddílů s názvy 1. skutkový děj, 2. údajné spáchání přestupku žalobcem, 3. omluvy z jednání, 4. osoba povinná podrobit se vyšetření na přítomnost alkoholu, 5. vlastník předmětného automobilu a dokazování, 6. uložený trest. Ve všech těchto oddílech zopakoval svá tvrzení z žaloby a následně připojil část „vyjádření žalobce k napadenému rozhodnutí Městského soudu v Praze“. Ve vyjádření ke všem těmto částem stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu, který se nedostatečně vypořádal s jeho žalobními námitkami a v některých otázkách pouze převzal hodnocení žalovaného. Z uvedených důvodů stěžovatel trvá na své žalobní argumentaci.

[11] Stěžovatel dále namítá, že provedení důkazu výsledkem K. P. a dotazem na provozovatele vozidla, společnost Axel Real a. s., ohledně vlastníka vozidla bylo zásadní

pro objasnění skutkového stavu. Neztotožňuje se s názorem městského soudu v hodnocení jejich nadbytečnosti. Soud zamítl provedení jakéhokoliv důkazu, který by mohl potvrdit stěžovatelovu verzi skutkového děje. Na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu pak soud učinil nesprávný závěr i stran osoby přestupce. Soud tak porušil zásadu presumpce neviny a *in dubio pro reo*. Výslech K. P., kterým by bylo potvrzeno, že neřídil dané vozidlo, by taktéž potvrdil důvodnost jeho námitky, že nebyl povinen podstoupit vyšetření na přítomnost alkoholu v krvi, neboť nebyl řidičem. Městský soud taktéž nesprávně posoudil důvody jeho omluv z jednání, které nepřípustně zlehčoval a bagatelizoval.

[12] Stěžovatel v kasační stížnosti také požádal o přiznání odkladného účinku.

[13] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se plně ztotožňuje s rozsudkem městského soudu.

### III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[14] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc rozhodovanou v řízení před krajským soudem samosoudcem, a proto se soud podle § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění od 1. 4. 2021 (dále jen „s. ř. s.“), zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[15] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[16] Stěžovatel sám v kasační stížnosti k její přijatelnosti nic neuvedl. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel v kasační stížnosti nevznáší žádné právní otázky, které by nebyly judikaturou řešeny, byly řešeny rozdílně či by měly být vyřešeny jinak. Pochybení městského soudu, které by mohlo mít vliv na stěžovatelovo hmotněprávní postavení, Nejvyšší správní soud neshledal.

[17] Stěžovatel primárně v kasační stížnosti opakuje svoje žalobní námitky a tvrdí, že se s nimi městský soud dostatečně nevypořádal. Namítá tak nepřezkoumatelnost jeho rozsudku.

[18] K požadavkům na přezkoumatelnost soudních rozhodnutí existuje konstantní judikatura. Za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou považována zejména taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení

pokračování

skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52).

[19] Takovou vadou však rozsudek městského soudu v žádném případě netrpí. Městský soud se precizně a detailně zabýval stěžovatelskými žalobními námitkami a podrobně se vypořádal se všemi jeho argumenty týkajícími se jak skutkových otázek daného přestupku, tak jeho právního hodnocení. Odůvodnil, proč neshledal důvodnými stěžovatelské námitky týkající se jak samotného průběhu přestupkové události, tak osoby přestupce a na tuto okolnost navázanou námitku ohledně povinnosti podrobit se dechové zkoušce.

[20] Městský soud vyhodnotil stěžovatelova tvrzení týkající se skutkového děje zcela v souladu s usnesením rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 - 71, z něž plyne, že *„žalobní tvrzení či důkazní návrhy krajský soud nemůže odmítnout jako opožděné nebo účelové jen proto, že je obviněný z přestupku neuplatnil, ač tak učinit mohl, v řízení před správními orgány. Krajský soud však na základě skutkového a právního stavu věci, který je povinen v mezích žalobních bodů přezkoumat, může tato žalobní tvrzení shledat irelevantními nebo nevěrohodnými a důkazní návrhy k jejich prokázání odmítnout jako nadbytečné. Tyto své závěry musí krajský soud náležitě odůvodnit.“* Správní spis obsahoval dle soudu dostatek důkazů, aby bylo možno učinit závěr o skutkovém stavu bez důvodných pochybností. Zároveň soud odůvodnil, proč považuje stěžovatelova nově předestřená žalobní tvrzení za nevěrohodná a k nim navržené důkazy za nadbytečné. Dostatečně také vysvětlil, proč považoval za správný postup správního orgánu, který neprovedl stěžovatelem navrhovaný důkaz opakovaným dotazem na provozovatele vozidla registrační značky X.

[21] Rovněž ve vztahu k otázce omluv z jednání městský soud postupoval v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, když hodnotil včasnost a důvodnost takové omluvy a její doložení správnímu orgánu. K tomu srov. např. rozsudky ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013 - 23, ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009 - 66, ze dne 17. 10. 2018, č. j. 3 As 248/2017 - 37, či ze dne 9. 12. 2019, č. j. 1 As 407/2018 - 56).

#### IV. Závěr a náklady řízení

[22] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[23] O návrhu na přiznání odkladného účinku soud nerozhodoval, neboť bezodkladně rozhodl o věci samé.

[24] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 větou první a odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, část III. 4). Žalobce jako stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nevznikly mu však náklady nad rámec běžné úřední činnosti, soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2021

JUDr. Filip Dienstbier  
předseda senátu